Rántás szökése a kékkői várból

Rántás a későbbi időbe' volt, 1928-30-ba'. Ő nem betyár volt, hanem kapca-betyár. Hát hogy nem volt neki sehol lakóhelye, itt a kékkői járásba', itt lappongott. Itt éldegélt, de úgy hogy valakit meglőtt vóna, vagy elfogott vóna, nem. Így osztán elfogták mégis a csendőrök és bezárták Kékkőbe Rántást. Varbói Kis Pistával vót összezárva egy szobába' – nekem mán Pista beszélte, mer' az ugyanolyan idős ember volt, mint én –, úgy szöktek meg, hogy a pokrócokot széthasogatták, összekötték, és a tömlöc ablakából leért a földig és azon ők megmenekültek. Ez volt a legutóbbi élmény, amit mán én tudok mondani, mer' az én személyes barátom beszélte nekem.

Még egyet tudok felölle, a Rántásról mondani. Elmentünk erdőt irtani Sedresbe, ez itten Patacska mellett van az az erdő. Vót ottan egy juhász, az erdőbe'. Mink ott megszállásoltunk és ott kosztoltunk is, mikor ott háltunk. A juhásznak volt szép lánya, bementünk beszélgetni hozzája. Aztán így csinált (mutatta, hogy maradjanak csendben), hogy vigyázzunk mer' Rántás ott van az ágy alatt. Ott hálát a Rántás. A lány nem volt a szeretője, mer' ő fiatal lány volt, de a Rántásnak ott hállása volt. Ott meghúzódott.